

2. Kritikai vizsgálatok

munkalap

I. Az Újszövetség iratai

Kormeghatározás első látásra:

- MAJUSKULUSOK
- minuskulusok
- scriptio cunctinua

Kormeghatározás a szöveg alapján:

- szövegben megjelenő kifejezések
- rövidítések
- visszatérő szavak

Kormeghatározás az nyersanyag alapján:

- papirusz
- pergamen

Kormeghatározás forma alapján:

- tekercs
- kódex

Legfontosabb MAJUSKULUSok:

Σ = 01. Sinaiticus: a IV. századból származik (a név abból ered, hogy azt a Sínain, egy kolostorban találták)

A = 02. Alexandrinus: az V. századból

B = 03. Vaticanus: 350 körülről

C = 04. Codex Ephraimi rescriptus

A szövegek területi megoszlása:

A; a legfontosabb az un. **egyiptomi, pontosabban alexandriai csoport.**

B; a második csoport az un. **nyugati szöveg.**

C; a harmadik az un. **„bizánci” szövegtípus.**

II. A szöveg maga

A szövegkritika célja meghatározni a lehető legmegbízhatóbb, vagyis az eredetihez legközelebb álló szövegvariánst.

Szövegkritika fontosságára példák:

Mk 10,40: τὸ δὲ καθίσει αἰέ κδεξιῶν μου ἡ ἐξ ἐνὸνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι **ἄλλοις** ἡ τοίμασται

Mt 12,47: λαλήσαι

Mk 8,31; 9,31; 10,34

Hagyományozás folyamata (bővülés? rövidülés?)

Irodalomkritika célja a szöveg irodalmi sajátosságainak meghatározása, ill. a klasszikus bevezetéstani kérdések megválaszolása: ki? mikor? miért? és kinek? írhatta a szöveget (pl. Jn 21; Mk 16,9-20).

A formatörténet, ahogyan a neve is mutatja, a szövegben megjelenő anyagok pontos formáját igyekszik kikutatni, feltárni az irodalmi források háttérében megjelenő hagyományt, annak formáját és „*Sitz im Leben*”-jét (pl. 1Kor 11,23-26).

A redakciókritika módszer feladata megállapítani az író tudatos változtatásait a szövegen belül (pl. Mk 2,1-12; Mt 9,1-8; Lk 5,17-26).